

เพื่อที่จะกลับมาทัดเทียมกับพ่อ จงมีความมุ่งมั่นในสองสิ่ง

นั่นคือ ในการรักษาความเคารพตนเองและในการให้ความเคารพต่อทุกคน

วันนี้บัพดาตาได้เห็นครอบครัวบราห์มินเล็กๆ ที่น่ารักที่สุดและแสนหวานที่สุดของท่าน และโลกบราห์มินเล็กๆ ที่น่ารักที่สุดของท่าน โลกเล็กๆนี้มีความพิเศษสุดและน่ารักมากด้วย! ทำไมถึงน่ารัก? เพราะทุกดวงวิญญาณในโลกบราห์มินนี้เป็นดวงวิญญาณพิเศษ ภายนอก,ลูกดวงวิญญาณอาจดูธรรมดา แต่คุณสมบัติพิเศษที่ยิ่งใหญ่ที่สุดของลูกดวงวิญญาณบราห์มินคือ ลูกได้ตระหนักรู้จักดวงวิญญาณสูงสุดด้วยสติปัญญาอันสูงส่งของลูก แม้ว่าอายุ 90 ปี เป็นผู้สูงอายุที่กำลังป่วยอยู่ก็ตาม แม้แต่ VVIP ก็ไม่มีใครนอกจากลูกบราห์มินที่มีสติปัญญาที่สูงส่งและดวงตาที่สูงส่งที่จะตระหนักรู้จักดวงวิญญาณสูงสุด ทำไมผู้เป็นแม่ทุกคนถึงมาที่นี่? ไม่ว่าเขาของลูกจะทำงานได้หรือไม่ก็ตาม ลูกก็ยังมาที่นี่ เพียงเพราะลูกตระหนักรู้จักท่านลูกจึงมาที่นี่! ไม่มีใครนอกจากลูกสามารถบรรลุสายตาหรือสติปัญญาในการตระหนักรู้ได้ ลูกผู้เป็นแม่ทุกคนร้องเพลงนี้กันใช่ไหม? "เราเห็นแล้ว! เราบรรลุแล้ว!" ลูกผู้เป็นแม่มีความซาบซึ้งในสิ่งนี้หรือไม่? ลูกกำลังโบกมือของลูก ดีมาก! ลูกพันดาวาสมมีความซาบซึ้งนี้หรือไม่? ลูกทุกคนอยู่ข้างหน้ากัน ไม่มีอะไรขาดหายไปในซักดี และไม่มีอะไรขาดหายไปในพื้นที่ดาวาส อย่างไรก็ตาม บัพดาตามีความสุขที่ได้เห็นว่าโลกเล็กๆนี้น่ารักเพียงใด! เมื่อลูกพบกัน ลูกดวงวิญญาณดูน่ารักมาก!

วันนี้บัพดาตากำลังฟังเพลงจากหัวใจของทุกดวงวิญญาณของดินแดนนี้และในต่างแดน: "บาบา บาบาที่แสนหวาน เราารู้และเราเห็นแล้ว!" ลูกๆจากทุกทิศทุกทางร้องเพลงนี้และหลอมรวมอยู่ในความสุขและหลอมรวมอยู่ในมหาสมุทรแห่งความรัก ลูกทุกคนในทุกหนแห่งที่ไม่ได้อยู่ที่นี่ในรูปแบบที่มีตัวตนอยู่เบื้องหน้าบัพดาตาด้วยหัวใจและดริชตีของพวกเขา บัพดาตามองเห็นลูกๆที่อยู่ห่างไกลในรูปแบบที่มีตัวตนมาอยู่เบื้องหน้าท่านเป็นการส่วนตัวด้วยเช่นกัน บัพดาตาใช้เวลานานแค่ไหนในการมาที่นี่และท่องทั่วไปรอบๆ ไม่ว่าจะเป็นดินแดนแห่งนี้หรือในต่างประเทศ? เพื่อเป็นการตอบแทน บัพดาตาได้มอบความรักและความทรงจำระลึกถึงหลายล้านเท่าให้กับลูกๆ ทุกคนในทุกหนแห่ง ขณะที่มองดูลูกๆในทุกหนแห่ง บาบามองเห็นเพียงความคิดเดียวในหัวใจของแต่ละคน ทุกคนพูดด้วยดวงตาของเขาว่า: "เราจำการบ้านหกเดือนที่พระเจ้าให้กับเราได้" ลูกทุกคนก็จำสิ่งนี้ได้เช่นกันใช่ไหม? ลูกยังไม่ลืมสิ่งนี้ใช่ไหม? พันดาวาสจำได้ไหม? ลูกจำสิ่งนี้ได้ดีใช่ไหม? เหตุใดบัพดาตาจึงเตือนลูกถึงสิ่งนี้ครั้งแล้วครั้งเล่า? เหตุผลนี้คืออะไร? ลูกเห็นเวลา และลูกบราห์มินก็เห็นตนเองด้วยเช่นกัน จิตใจของลูกเริ่มเยาว์วัยและร่างกายของลูกก็เริ่มแก่ขึ้น! ลูกสามารถได้ยินเสียงเรียกของเวลาและเสียงเรียกของดวงวิญญาณได้อย่างชัดเจนมาก ดังนั้น บัพดาตาจึงเห็นว่าเสียงเรียกจากหัวใจของดวงวิญญาณกำลังเพิ่มมากขึ้น: "โอ้ ผู้ประทานความสุข โอ้ ผู้ประทานความสงบ โอ้ ผู้ประทานความสุขที่แท้จริง! โปรดให้เราสักหยดหนึ่งด้วยเถิด!"

ลองพิจารณาว่าผู้ที่ร้องเรียกหานั้นจะต่อแถวได้นานแค่ไหน? ลูกทั้งหมดคิดว่าการเปิดเผยของพ่อจะเกิดขึ้นเร็ววันนี้ ในเมื่อลูกมีความคิดเช่นนี้ แล้วเหตุใดการเปิดเผยนี้จึงยังล่าช้าอยู่? ลูกมีความปรารถนาในหัวใจและลูกก็พูดถึงสิ่งนี้ด้วย: "ฉันต้องการที่จะกลับมาทัดเทียมกับพ่อ" ลูกต้องการที่จะกลายเป็นสิ่งนี้ใช่ไหม? ลูกต้องการที่จะกลายเป็นสิ่งนี้หรือไม่? อัจชะแล้วเหตุใดลูกจึงไม่กลายเป็นเช่นนี้แล้ว? บัพดาตาได้บอกลูกว่าลูกต้องกลับมาทัดเทียมกับพ่อ คำถามสองข้อที่ว่าจะเป็นอะไรและจะเป็นได้อย่างไรนั้นไม่เกิดขึ้น เพราะทั้งสองคำถามนี้รวมอยู่ในสำนวนที่ว่า "กลับมาทัดเทียม" (สมาน) ลูกมีคำตอบว่าลูกต้องกลายเป็นอะไร ลูกต้องกลับมาทัดเทียมกับพ่อ ลูกจะกลายเป็นสิ่งนั้นได้อย่างไร?

ทำตามพ่อ: เดินตามรอยเท้าพ่อและแม่! พ่อที่ไม่มีตัวตนและแม่ที่มีตัวตนคือบราห์มา ลูกไม่รู้แม้กระทั่งว่าจะทำตามท่านทั้งสองอย่างไรหรือ? ในโลกทุกวันนี้ แม้แต่คนตาบอดก็สามารถเดินตามคนตาบอดได้ จะเห็นได้ว่าเมื่อเดินตามเสียงไม้เท้าด้วยไม้เท้าของตนเองพวกเขาก็จะไปถึงที่ไหนสักแห่งที่ห่างไกลได้ ลูกเป็นนายผู้ทรงอำนาจ ลูกคือผู้ที่มีดวงตาที่สามและเป็นผู้ที่รู้รูปกาลเวลาทั้งสาม การทำตามไม่ใช่เรื่องใหญ่สำหรับลูก มันเป็นเรื่องยากสำหรับลูกหรือไม่? พุดลี! มันเป็นเรื่องที่ยากหรือไม่? มันไม่ แต่มันก็กลายเป็นอย่างนั้น บัพดาตาเดินทางท่องไปในทุกหนแห่งและเห็นว่าดวงวิญญาณบ

ราห์มินทั้งหมด ไม่ว่าจะอยู่ที่ศูนย์หรือที่บ้าน ได้เก็บรูปภาพของพ่อบราห์มาไว้มากมาย ไม่ว่าจะลูกจะมองไปทางไหนก็มีแต่ภาพของพ่อที่อะแควหรือพ่อบราห์มาเท่านั้น นี่เป็นสิ่งที่ดี อยากรู้ก็ตาม บัพดาดาสงสัยว่าลูกสามารถจดจำคาแรคเตอร์ (บุคลิกภาพ ลักษณะนิสัย - ชาริตรา) โดยการดูรูปภาพ (จิตรรา) ได้หรือไม่ หรือว่าลูกไม่สามารถจำสิ่งนั้นได้ ลูกเพียงแค่อะไร? เมื่อเห็นรูปภาพลูกควรได้รับแรงบันดาลใจ บัพดาดาไม่ได้บอกอะไรลูกนอกจากเพียงคำเดียว เพียงแค่ทำตาม เท่านั้นแหละ! อย่าคิดมากหรือวางแผนอะไรมากมาย “ไม่ใช่ออย่างนี้! ฉันควรทำอย่างนั้น ฉันไม่ควรทำอย่างนี้! ฉันควรทำอย่างนั้น!” ไม่ ลูกเพียงแค่อะไรต้องเลียนแบบสิ่งที่พ่อทำ ลูกไม่รู้วิธีลอกเลียนแบบหรือ? ปัจจุบันวิทยาศาสตร์ได้ประดิษฐ์เครื่องถ่ายภาพเอกซเรย์ขึ้นมา พวกเขาประดิษฐ์สิ่งเหล่านี้ขึ้นมาใช้ใหม่? ลูกมีเครื่องถ่ายภาพเอกซเรย์ใช้ใหม่? ดังนั้นลูกจึงมีภาพของบราห์มาอยู่ที่นี้ เก็บภาพเหล่านี้ไว้อย่างดี! เก็บภาพใหญ่มาก ลูกสามารถเก็บไว้ได้ แต่อย่างน้อยก็ทำสำเนาไว้!

ดังนั้นบัพดาดาจึงเห็นสิ่งนี้ขณะเดินทางท่องเที่ยวไปในทุกหนแห่ง ลูกชอบรูปภาพหรือคาแรคเตอร์? ลูกมีความคิด ลูกมีความกระตือรือร้น และลูกก็มีเป้าหมายเช่นกัน ลูกต้องการอะไรอีก? บัพดาดาได้เห็นแล้วว่า เพื่อที่จะติดบางสิ่งบางอย่างให้แน่น จะต้องยึดให้แน่นทั้งสี่มุม ดังนั้นบัพดาดาจึงเห็นว่ามุมทั้งสามนั้นมันคงมาก และตอนนี้มีเพียงมุมเดียวเท่านั้นที่ต้องทำให้มันคง ลูกมีความคิด ลูกมีความกระตือรือร้น และลูกก็มีเป้าหมายเช่นกัน หากลูกถามคนใดคนหนึ่งว่าพวกเขาต้องการเป็นอะไร พวกเขาจะบอกว่าพวกเขาต้องการจะกลับมาทัดเทียมกับพ่อ ไม่มีใครบอกว่าพวกเขาต้องการเป็นอะไรที่ด้อยกว่าพ่อ ไม่เลย! พวกเขาต้องการที่จะทัดเทียม นี่เป็นสิ่งที่ดีมาก ลูกพยายามที่จะทำให้มุมนี้มันคง แต่เมื่อลูกเคลื่อนไปมุมนั้นก็หลวม มุมนั้นคือความมุ่งมั่น ลูกมีความคิดและมีเป้าหมาย แต่เมื่อเกิดสถานการณ์ที่เลวร้ายซึ่งพูดง่าย ๆ ก็คือลูกเรียกมันว่าปัญหา มันทำให้ความมุ่งมั่นของลูกอ่อนแอลง ความมุ่งมั่นคือสิ่งที่ลูกต้องไม่ปล่อยให้ไป ความคิดของลูกแม้ว่าลูกจะต้องตายก็ตาม ลูกอาจต้องก้มหัว ลูกอาจต้องตาย ลูกอาจต้องหลอหลอมตัวเองในชีวิต ลูกอาจต้องอดทน ลูกอาจต้องฟัง แต่ลูกต้องไม่ปล่อยให้ความคิดของลูกไป สิ่งนี้เรียกว่าความมุ่งมั่น เมื่อเด็กเล็กๆ มาพักที่โอมนิवास บราห์มาบาบาเคยแกล้งหยอกพวกเขาเล่น เพื่อให้พวกเขาแข็งแกร่งขึ้น ท่านจึงถามพวกเขาว่า ลูกจะดื่มน้ำมากขนาดนี้ไหม? ลูกจะกินพริกมากขนาดนี้ไหม? ลูกจะไม่กลัวใช้ไหม? จากนั้นท่านก็ปรบมือต่อหน้าต่อตาพวกเขา (ถ้าพวกเขากระพริบตาพวกเขา ก็จะล้มเหลวพ่ายแพ้!) ดังนั้นด้วยวิธีนี้ บราห์มาจึงทำให้ลูกเล็กๆ แข็งแกร่ง ไม่ว่าจะจะมีปัญหาเกิดขึ้นมากมายแค่ไหน สายตาแห่งความคิดของลูกก็ไม่ควรสั่นคลอนเลย! นั่นคือพริกแดงและเหยือกน้ำเมื่อลูกยังเป็นเด็กเล็กๆ ตอนนั้นลูกทุกคนก็โตขึ้นแล้วใช้ไหม? ดังนั้น แม้แต่ทุกวันนี้ บัพดาดาก็ยังถามลูกว่า: ลูกมีความคิดที่มุ่งมั่นหรือไม่? ลูกมีความมุ่งมั่นในความคิดที่ว่าจะต้องกลับมาทัดเทียมกับพ่อหรือไม่? ไม่ใช่ว่าลูกจะกลายเป็นสิ่งนั้น แต่ลูกจะกลายเป็นสิ่งนั้นอย่างแน่นอน อัจชะ! ตอนนี้ลูกสามารถโบกมือได้! ผู้ที่มีทีวีก็ถ่ายภาพพวกเขา! ทีวีน่าจะมีประโยชน์ใช้ใหม่? ยกมือขึ้นสูงๆ! อัจชะ แม้แต่ผู้เป็นแม่ยังยกมือขึ้นเลย ผู้ที่นั่งด้านหลัง ยกมือให้สูงขึ้น! อัจชะ ดีมาก! ผู้ที่นั่งอยู่ในเคบิน(ห้องควบคุมแสงและเสียงและห้องแปล) ไม่ได้ยกมือ ผู้ที่อยู่ในเคบินเป็นเครื่องมือ อัจชะ ลูกยกมือขึ้นในช่วงเวลาสั้นๆ และทำให้บัพดาดาพอใจ

เวลานี้บัพดาดาปรารถนาที่จะทำให้ลูกๆ ทำสิ่งหนึ่ง ท่านไม่เพียงแต่ต้องการบอกลูกเกี่ยวกับสิ่งนี้เท่านั้น แต่ท่านต้องการให้ลูกทำสิ่งนี้ด้วย เพียงแค่ใส่ความมุ่งมั่นไว้ในจิตใจของลูก อย่าทำให้ความคิดของลูกอ่อนแอลงในเรื่องเล็กน้อย แม้ว่าใครจะดูถูกลูก เกลียดลูก ไม่ให้ความเคารพลูก หรือพูดให้ร้ายลูก หรือทำให้ลูกเป็นทุกข์เสียใจ ความปรารถนาดีของลูกจะต้องไม่หยุดลง ลูกออกคำทำทนายและบอกว่าลูกเป็นผู้เปลี่ยนแปลงโลกที่เปลี่ยนแปลงมายาและวัตถุธาตุ ลูกจดจำอาชีพหรือหน้าที่การงานของลูกได้หรือไม่? ลูกเป็นผู้เปลี่ยนแปลงโลกใช้ใหม่? แม้ว่าภายใต้อิทธิพลของชั้นสการ์ของเขา บางคนทำให้ลูกเป็นทุกข์เสียใจ ทำร้ายลูก หรือทำให้ลูกขึ้นๆ ลงๆ ลูกไม่สามารถเปลี่ยนสิ่งที่ เป็นทุกข์ให้กลายเป็นความสุขได้หรือไม่? ลูกไม่สามารถอดทนต่อการดูถูกได้หรือไม่? ลูกไม่สามารถเปลี่ยนการดูถูกเป็นดอกกุหลาบได้หรือไม่? ลูกไม่สามารถเปลี่ยนปัญหาให้เป็นความคิดที่จะกลับมาทัดเทียมกับพ่อได้หรือไม่? ลูกทุกคนทำได้ไหมเมื่อลูกมาเกิดเป็นบราห์มินและลูกมีศรัทธา? ไม่ว่าลูกจะใช้เวลาหนึ่งวันหรือหนึ่งเดือน เมื่อลูกมีศรัทธา หัวใจของลูกก็พูดว่า "ฉันเป็นของบาบา และบาบาเป็นของฉัน!" ลูกมีความคิดนี้ใช้ใหม่? ลูกเคยมีประสบการณ์นี้ใช้ใหม่? ในเวลานั้นลูกได้ทำทนายมายาและบอกว่าลูกจะกลายเป็นผู้เอาชนะมายา ลูกส่งคำทำทนายนี้ไปยังมายาหรือไม่? ลูกต้องการที่จะเป็นผู้เอาชนะมายาหรือไม่? ลูกคือผู้เอาชนะมายาใช้ใหม่? หรือมีคนอื่นที่จะมาที่จะกลายเป็นสิ่งนั้นไหม? เมื่อลูกได้ทำทนายมายาแล้ว ปัญหาเหล่านี้ สถานการณ์เหล่านี้ และความปั่นป่วนนี้ล้วนแต่เป็นรูปที่สูงส่งดุจดีของมายา มายาจะไม่มาในรูปอื่นใด ลูกจะต้องเป็นผู้เอาชนะมายาในรูปเหล่านี้ “สถานการณ์จะไม่เปลี่ยนแปลง ศูนย์จะไม่เปลี่ยนแปลง สถานที่จะไม่เปลี่ยนแปลง ดวงวิญญาณจะไม่เปลี่ยนแปลง แต่ฉันต้องเปลี่ยนแปลง” ทุกคนชอบคติพจน์ของลูกมาก “เราไม่ต้องการที่จะแก้แค้นใคร แต่เราจะเปลี่ยนแปลงอย่างแน่นอน” นี่เป็นคติพจน์เก่า มายาจะมาในรูปแบบใหม่และดูดีมากยิ่งขึ้น อย่าได้หวาดกลัว! บัพดาดากำลังเน้นย้ำให้ลูก

เห็นว่ามายาจะมาในรูปแบบเช่นนั้น และเธอก็กำลังมา เธอจะมาในลักษณะเช่นนั้นที่ลูกจะไม่ตระหนักรู้ด้วยซ้ำว่าเป็นมายา ลูกจะพูดว่า: "ดาดีไม่เข้าใจ! นี่ไม่ใช่มายา! นี่คือของจริง!" เธอจะมาในรูปแบบที่ดูดีมากยิ่งขึ้น ไม่ต้องกลัว! เพราะเหตุใด? ศัตรูไม่ว่าจะชนะหรือพ่ายแพ้ จะไม่ใช่อาวุธเล็กหรือใหญ่ที่เรามีเลยหรือ? หรือเขาจะไม่ใช้มัน? เขาจะใช้พวกมัน ดังนั้นมายาก็จะถึงจุดจบเช่นกัน อย่างไรก็ตาม เท่าที่จุดจบของเธอใกล้เข้ามาเท่าไร เธอก็จะใช้และจะยิ่งใช้อาวุธของเธอในรูปแบบใหม่ๆ มากมายตามนั้น แล้วเธอก็ล้มแทบเท้าของลูก! ชั้นแรกเธอจะพยายามทำให้ลูกโค้งคำนับ จากนั้นเธอเองก็จะโค้งคำนับ บัพดาดาเพียงแต่ให้ลูกขีดเส้นใต้คำเดียวในสิ่งนี้ซ้ำแล้วซ้ำเล่า เป้าหมายของลูกคือการกลับมาทัดเทียมกับพ่อสำหรับสิ่งนี้ จงรักษาความเคารพในตนเอง การให้ความเคารพหมายถึงการได้รับความเคารพ ลูกจะไม่ได้รับความเคารพโดยการรับความเคารพ แต่การให้หมายถึงการได้รับ มันไม่ถูกต้องที่จะพูดว่าบางคนควรให้ความเคารพลูก การให้ความเคารพหมายถึงการได้รับความเคารพ ดังนั้นความเคารพตนเองจึงไม่ใช่ความเคารพตนเองบนพื้นฐานของจิตสำนึกที่เป็นร่าง แต่เป็นความเคารพตนเองของชีวิตบราห์มิน ความเคารพตนเองของการเป็นดวงวิญญาณที่สูงส่ง ความเคารพตนเองของการกลับมาสุมบูรณ์ ดังนั้นจงรักษาความเคารพตนเองไว้ อย่าได้รับความเคารพ การให้ความเคารพหมายถึงการได้รับความเคารพนั้น มีความมุ่งมั่นในสองสิ่งนี้ ไม่ว่าใครจะพยายามจะเขย่าความมุ่งมั่นของลูกมากแค่ไหน อย่าปล่อยให้ความมุ่งมั่นของลูกอ่อนแอลง ทำให้มันแข็งแกร่งขึ้น กลับมาไม่สั่นคลอน! และแล้วเมื่อนั้นลูกจึงจะสามารถปฏิบัติตามคำสัญญาหกเดือนที่ลูกทำไว้กับบัพดาดาได้ ลูกจำสัญญาของลูกได้ใช่ไหม? อย่างน้อยอยู่เรื่อยๆ แล้วบอกว่า 15 วันผ่านไปแล้ว และตอนนี้ก็เหลืออีกห้าเดือนครึ่งแล้ว! เมื่อลูกมีการสนทนาจากใจถึงใจ และลูกก็มีการสนทนาจากใจถึงใจในเวลาอมฤต ลูกจะเล่าถึงสิ่งที่ดูมากมายให้กับบัพดาดา ลูกรู้สิ่งที่ลูกบอกท่านใช่ไหม? นำความมุ่งมั่นมาใช้! อย่าไปมุ่งมั่นเกี่ยวกับสิ่งที่ผิด: "ฉันมีศรัทธาอย่างแน่วแน่ ฉันต้องโกรธ" อย่าทำอย่างนั้น! เพราะเหตุใด? ทุกวันนี้ ในบันทึกของส่วนใหญ่ บัพดาดาได้รับรายงานเกี่ยวกับความโกรธประเภทต่างๆ ความโกรธในรูปแบบที่หายมีน้อยมาก แต่มีร่องรอยของความโกรธประเภทต่างๆ ในระดับที่มากกว่า จัดให้มีคลาสเกี่ยวกับความโกรธว่ามีกี่ประเภท แล้วลูกจะพูดอะไร? "นั่นไม่ใช่ทั้งความตั้งใจและความรู้สึกของฉัน ฉันแค่พูดไปแบบนั้นเอง!" ให้มีคลาสเกี่ยวกับเรื่องนี้!

มีครูมาหลายคน! (มีครูมา 1,200 คน!) หาก 1,200 คนมีความคิดที่มุ่งมั่น มันก็จะเป็นไปได้ที่การเปลี่ยนแปลงจะเกิดขึ้นในวันพรุ่งนี้ แล้วอุบัติเหตุคงไม่เกิดขึ้นมากมายนัก ทุกคนก็จะคงอยู่อย่างปลอดภัย ผู้เป็นครูทั้งหลาย ยกมือขึ้น! มีครูหลายคน! การเป็นครูหมายถึงการเป็นเครื่องมือที่เป็นรากฐาน หากรากฐานยังคงแข็งแกร่ง นั่นคือหากยังคงมุ่งมั่น ส่วนที่เหลือของต้นไม้ก็จะเจริญด้วยตัวมันเอง ทุกวันนี้ ทุกคนทั้งในโลกภายนอกและในโลกบราห์มิน ต้องการความกล้าหาญและความรักที่แท้จริง ไม่ใช่ความรักที่มีเงื่อนไข ไม่ใช่ความรักที่เห็นแก่ตัว สิ่งหนึ่งคือความรักที่แท้จริงและอีกสิ่งหนึ่งคือความกล้าหาญ ตัวอย่างเช่น บางคนอาจทำอะไรบางอย่างภายใต้อิทธิพลของชั้นสการ์ของเขาซึ่งทำให้เกิดความผันผวนขึ้นๆลงๆถึง 95 เปอร์เซ็นต์ แต่เขาทำได้ดีเพียงห้าเปอร์เซ็นต์ ถ้าลูกดูที่ความดีห้าเปอร์เซ็นต์นั้นและให้กำลังใจเขา โดยบอกว่าเขาทำได้ดีมาก แล้วบอกเขาว่า เขาต้องทำให้ส่วนที่เหลือนั้นถูกต้อง เขาจะไม่รู้สึกอ่อนไหวเกินไป ถ้าลูกพูดว่า "ทำไมคุณถึงทำเช่นนั้นล่ะ? จะต้องไม่ทำเช่นนั้น! คุณจะทำแบบนั้นไม่ได้!" ดังนั้น เนื่องจากเขาอยู่ภายใต้อิทธิพลของชั้นสการ์ของเขาอยู่แล้ว และเขาก็อ่อนแอ เขาจะกลับมาวิตกกังวลด้วยเช่นกัน เขาจึงไม่สามารถก้าวหน้าไปได้ ก่อนอื่น ให้กำลังใจเขาสำหรับห้าเปอร์เซ็นต์ของเขา "นั่นเป็นสิ่งที่ดีมากในตัวคุณ!" คุณสามารถทำมันได้ดีมาก! จากนั้นโดยการอธิบายให้เขาฟังหลังจากพิจารณาถึงเวลาและสภาพของเขาแล้ว เขาก็จะเปลี่ยนแปลง กระตุ้นและให้กำลังใจเขา เพราะดวงวิญญาณที่อยู่ภายใต้อิทธิพลไม่มีความกล้าหาญ พ่อเปลี่ยนแปลงลูกอย่างไร? ท่านได้บอกลูกเกี่ยวกับความอ่อนแอของลูกโดยบอกว่าลูกเลวร้ายบอกว่าลูกสกปรกหรือไม่? ท่านพูดอย่างนี้หรือไม่? ท่านเตือนลูกแต่ละคนว่าลูกคือดวงวิญญาณ และการตระหนักรู้ที่สูงส่งนี้จะนำพลังมาให้แก่ลูกและเปลี่ยนแปลงลูก เตือนพวกเขาและให้กำลังใจพวกเขา สำเนักรู้นี้จะนำมาซึ่งพลังโดยอัตโนมัติ ลูกเข้าใจไหม? ดังนั้นเวลานี้ลูกก็จะกลับมาทัดเทียมใช่ไหม? เพียงแค่จดจำสำนวนหนึ่งว่า "ทำตามพ่อและแม่" ลูกเพียงแค่อ่านสิ่งที่พ่อทำ เพียงวางรอยเท้าของลูกตามรอยเท้าของพ่อ แล้วลูกจะได้สัมผัสว่ามันง่ายตายแค่ไหนที่จะกลับมาทัดเทียม ละครยังคงเล่นเกมเล็กๆให้ลูกดูต่อไป ลูกไม่ได้ใส่เครื่องหมายอัศเจรีย์ใช่ไหม? อัจชะ

การ์ด จดหมาย และเพลงในหัวใจของลูกๆ มากมายมาถึงบัพดาดา ลูกทุกคนพูดว่า: "ให้ความทรงจำระลึกถึงของฉัน ให้ความรักของฉันด้วย" ดังนั้นพ่อจึงพูดเช่นกันว่า: มอบความรักและความทรงจำระลึกถึงของฉันด้วย พ่อระลึกถึงลูกและลูกก็จดจำระลึกถึงพ่อเช่นกัน เพราะในโลกเล็กๆนี้มีเพียงบัพดาดาและลูกๆเท่านั้นและไม่มีการขยายตัวอื่นใด แล้วลูกจะจดจำระลึกถึงใคร? ลูกจะจดจำระลึกถึงพ่อ และพ่อจะจดจำระลึกถึงลูก ดังนั้นบัพดาดาจึงมอบความรักและความทรงจำ

ระลึกถึงให้แก่ลูกๆ มากมายในดินแดนนี้และในต่างแดน อัจชะ

ถึงดวงวิญญาณพิเศษทั้งหมดในทุกแห่งในโลกบราห์มิน ถึงดวงดาวแห่งความสำเร็จผู้บรรลุความสำเร็จอยู่เสมอด้วยความมุ่งมั่น ถึงดวงวิญญาณที่สมบูรณ์ผู้ที่เติมเต็มเสียงเรียกของเวลา และเสียงเรียกของดวงวิญญาณด้วยการทำให้ตนเองสมบูรณ์ ถึงผู้ที่ให้กำลังใจดวงวิญญาณที่อ่อนแอที่ตกอยู่ภายใต้อิทธิพลโดยการให้พรแห่งความกล้าหาญแก่พวกเขา ถึงดวงวิญญาณที่มีค่าควรแก่การได้รับความช่วยเหลือจากพ่อ ถึงดวงวิญญาณผู้เปลี่ยนแปลงซึ่งในฐานะผู้เปลี่ยนแปลงโลก จงเปลี่ยนมา ยา ดวงวิญญาณ วัตถุธาตุและดวงวิญญาณที่อ่อนแอจะเปลี่ยนแปลงตัวเอง ถึงดวงวิญญาณทั้งหมดของโลกบราห์มินเล็กๆในทุกแห่ง และถึงดวงวิญญาณที่สูงส่งที่มาที่นี่เป็นการส่วนตัว ด้วยความรัก ระลึกถึง และนมัสदनับหลายล้านเท่าจากบรรพดา

พร: ขอให้ลูกใช้สิ่งอำนวยความสะดวกแห่งความเจ็บสงบเพื่อรับรู้ถึงมายาจากระยะไกลได้ และขับไล่เธอออกไปและกลายเป็นผู้เอาชนะมายา

มายาจะมาจนถึงวินาทีสุดท้ายแต่มันเป็นหน้าที่ของมายาที่จะต้องมาและเป็นหน้าที่ของลูกที่จะต้องขับไล่เธอออกไปจากระยะไกล หากมายามาและเขย่าลูก แล้วลูกก็ไล่เธอออกไป นั่นก็เป็นการเสียเวลาเช่นกัน ดังนั้นด้วยสิ่งอำนวยความสะดวกแห่งความเจ็บสงบจึงรับรู้ได้ว่านั่นคือมายาจากระยะไกล อย่าปล่อยให้เธอเข้ามาใกล้ลูก หากลูกคิดว่า “ฉันจะทำอะไรได้ ฉันจะทำอย่างไร? ฉันยังเป็นผู้เพียรพยายามอยู่” ก็เหมือนกับการให้การต้อนรับมายา แล้วลูกก็กลับมาเป็นทุกข์ ดังนั้นรับรู้ถึงเธอได้จากระยะไกลแล้วไล่เธอออกไปแล้วลูกจะกลายเป็นผู้เอาชนะมายา

คติพจน์: ให้เส้นของโชคอันสูงส่งปรากฏออกมา และเส้นของชั้นสการ์เก่าก็จะหลอมรวมกัน

*** โอม ชานติ ***